

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję zawarła w dniu 12 grudnia 1995 r. z pozwaną umowę BRPR-CT95-0099. Umowa dotyczyła projektu poprawy zabezpieczenia jakości i metod zaciskania napiętych przewodów elektrycznych. Umowa ta i projekt miały miejsce w ramach specjalnego programu badań, rozwoju technologicznego i prezentacji w dziedzinie technologii przemysłowych i materiałowych (¹).

Po wykonaniu umowy miała miejsce kontrola realizacji umowy przez pozwaną. W oparciu o wyniki tej kontroli Komisja postanowiła zgodnie z warunkami ogólnymi umowy zażądać zwrotu części wypłaconych kwot.

(¹) Decyzja Rady 94/571/WE z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie przyjęcia specjalnego programu badań, rozwoju technologicznego i prezentacji w dziedzinie technologii przemysłowych i materiałowych (1994-1998) (Dz.U. L 222, str. 19).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2008 r. — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung przeciwko Komisji**(Sprawa T-171/08)**

(2008/C 171/82)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung e.V. (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Claus)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 października 2007 r. w formie pisma z dnia 7 marca 2008 r. potwierdzającej akceptację wypłaty kwoty w wysokości 9 215,20 EUR w kontekście projektu „Uchodźcy w UE będący ofiarami traumy psychologicznej” na podstawie „Grant Agreement JAI/2004/ERF/073” w zakresie, w jakim stronie skarżącej odmówiono wypłaty kwoty przewyższającej sumę 9 215,20 EUR

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W maju 2005 r. strona skarżąca i Komisja podpisały porozumienie w sprawie wsparcia projektu ze środków Europejskiego Funduszu Uchodźców. Pismem z dnia 30 października 2007 r., potwierdzonym pismem z dnia 7 marca 2008 r., strona

pozwana przesłała stronie skarżącej poprawiony wykaz wypłat, jakie wciąż powinny zostać dokonane na rzecz strony skarżącej, gdzie część kosztów strony skarżącej została uznana za niekwalifikującą się do wsparcia. Strona skarżąca wniosła niniejszą skargę na pismo Komisji z dnia 7 marca 2008 r.

Strona skarżąca utrzymuje na poparcie swojej skargi, że zaskarżona decyzja narusza obowiązek uzasadnienia, ponieważ strona pozwana zmieniała motywy swojej decyzji przy wielu okazjach. Ponadto naruszona została podstawowa zasada prawa do sprawiedliwego procesu. Wreszcie okoliczności sprawy zostały ocenione w sposób niezgodny z uregulowaniami Grant Agreement oraz z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2008 r. — Messe Düsseldorf przeciwko OHIM — Canon Communications (MEDTEC)**(Sprawa T-173/08)**

(2008/C 171/83)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Messe Düsseldorf GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Friedhoff)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Canon Communications LLC (Los Angeles, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie R 0989/2005-1; oraz

— obciążenie OHIM lub uczestnika postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Uczestnik postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MEDTEC” zgłoszony dla towarów i usług z klas 16, 35 i 41 — zgłoszenie nr 2 885 853

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca